Це забути нелегко –
Як думки не жени...
Вірить Оля лелекам –
Дуже добрі вони.
Оля знає ізмалку,
Що, звичайно ж, лелеки
Принесли і Наталку,
І її, і Анжелку.
Вони діток приносять
Не подвір'я оці...
У лелек Оля просить
І книжки, й олівці.
І цукерку, і вафельку –
Хай нечасто, яке –
Від лелек вихователька
Олі передає.
Оля ходить подвір'ям,
Жде лелек дотемна,
Бо у Олі є мрія –
Найдорожча, одна,
їй здійснитись нелегко,
Але вірить – і все,
Що колись-то лелека
Маму
їй
принесе.